

1. Hvilken beskyttelse har ofre for menneskerettighedskrænkelser i erhvervslivet? Omfatter denne beskyttelse skadeserstatning?

Som i andre medlemsstater afgøres international kompetence overvejende af "Bruxelles 1a-forordningen" ([forordning nr. 1215/2012](#), herefter "forordningen"). Denne gør det muligt at anlægge sag – navnlig hvor selskabet (eller selskabets filial) har sit forretningssted i Østrig – uanset, hvor klageren er bosiddende og /eller hvilken nationalitet vedkommende har. Andre kompetenceregler er nævnt i forordningens artikel 7. Det sted, hvor den skadeforvoldende begivenhed fandt sted, eller det sted, hvor en kontraktlig forpligtelse skulle have været opfyldt, kan have betydning.

2. Findes der særlige regler for grove menneskerettighedskrænkelser? Gælder disse regler for miljøkriminalitet eller grov udnyttelse af arbejdskraft?

Østrigsk lovgivning om ansvar uden for kontrakt indeholder ikke særlige bestemmelser om grove menneskerettighedskrænkelser. Hvis en grov menneskerettighedskrænkelser indebærer en krænkelser af en individuel rettighed, som er beskyttet ved lov, kan almindeligt erstatningsansvar imidlertid komme i betragtning. Den, som forsætligt eller uagtsomt ulovligt skader en anden persons liv, sundhed, frihed, ejendom eller enhver anden rettighed, er med andre ord ansvarlig for skader. Når der sker skade på liv eller helbred, sundhed, frihed, ejendom eller enhver anden rettighed, er det ikke kun den person, som forårsagede skaden direkte, som er ansvarlig, men også enhver, som har forsømt at træffe de nødvendige og rimelige foranstaltninger for at forebygge, at en tredjepart lider skade, hvis denne person skabte en risikokilde (*Verkehrssicherungspflicht*).

Inden for strafferetten anses grove overtrædelser af menneskerettighederne også for at være almindelige lovovertrædelser.

3. Jeg har været udsat for en menneskerettighedskrænkelser, der kan føres tilbage til et europæisk transnationalt selskabs aktiviteter, og som fandt sted uden for Den Europæiske Union. Har jeg adgang til de nationale domstole, hvis jeg ikke er EU-borger eller ikke bor i EU? Hvordan kan jeg gøre gældende, at mine rettigheder er blevet krænket? Hvor kan jeg finde yderligere oplysninger?

Se afsnit 4 nedenfor.

4. Bistår nationale ombudsmandsinstitutioner, ligestillingsorganer eller menneskerettighedsinstitutioner ofre for erhvervsrelaterede menneskerettighedskrænkelser, der er begået af europæiske transnationale selskaber uden for Den Europæiske Union? Har jeg adgang til de nationale domstole, hvis jeg ikke er EU-borger eller ikke bor i EU? Findes der andre nationale offentlige tjenester (såsom et arbejds- eller miljøtilsyn), der kan undersøge min sag? Hvor kan jeg finde oplysninger om mine rettigheder?

Som i andre medlemsstater afgøres international kompetence overvejende af "Bruxelles 1a-forordningen" ([forordning nr. 1215/2012](#)). Denne gør det muligt at anlægge sag – navnlig hvor selskabet (eller selskabets filial) har sit forretningssted i Østrig – uanset, hvor klageren er bosiddende og/eller hvilken nationalitet vedkommende har. Andre kompetenceregler er nævnt i forordningens artikel 7. Det sted, hvor den skadeforvoldende begivenhed fandt sted, eller det sted, hvor en kontraktlig forpligtelse skulle have været opfyldt, kan have betydning.

Hvis Bruxelles 1a-forordningen eller Luganokonventionen fra 2007 (konventionen om retternes kompetence og anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område) ikke finder anvendelse, tillægges international kompetence altid i henhold til § 27a i lov om retternes kompetence (*Jurisdiktionsnorm*), hvis en østrigsk ret har stedlig kompetence. Kompetence i forbindelse med påførelse af skade, jf. § 92a i lov om retternes kompetence, er imidlertid alene baseret på det sted, hvor den skadeforvoldende adfærd fandt sted. Imidlertid skal andre kompetencer tages i betragtning, såsom opfyldelsesstedet i henhold til § 88 i lov om retternes kompetence eller det sted, hvor ejendommen er beliggende, i henhold til § 99 i lov om retternes kompetence.

5. Er europæiske transnationale selskaber i henhold til national lovgivning forpligtet til at stille klagemekanismer eller mæglingstjenester til rådighed ved krænkelser foranlediget af deres erhvervsaktiviteter? Gælder disse forpligtelser også for krænkelser, der har fundet sted uden for EU? Hvem er ansvarlig for at overvåge disse klagemekanismer eller mæglingstjenester? Foreligger der offentlige rapporter med oplysninger om, hvordan disse mekanismer og tjenester fungerer? + 6. Har jeg særlige rettigheder, hvis jeg er et sårbart offer for erhvervsrelaterede menneskerettighedskrænkelser? Under hvilke betingelser har jeg adgang til retshjælp? Hvilke omkostninger dækkes af retshjælpen? Har jeg adgang til retshjælp på samme betingelser som EU-borgere, hvis jeg ikke er EU-borger eller ikke bor i EU?

Tildeling af retshjælp er ikke forbundet med et krav om østrigsk statsborgerskab eller unionsborgerskab.

Formålet med retshjælp er at gøre det muligt for borgere at forfølge deres rettigheder ved domstolene i henhold til civilretten, uanset deres individuelle økonomiske situation. De omkostninger, som opstår som følge af en retstvist, skal ikke udgøre en hindring for at gøre krav gældende eller for en persons forsvar, også selv om denne person ikke har tilstrækkelige midler. Muligheden for at tildele retshjælp har til formål at fjerne forskelle som følge af personers finansielle situation og ikke blot at muliggøre lighedsprincippet, men også at sikre rettigheden i EMRK's artikel 6, stk. 1, om fri og uhindret domstolsadgang og at sikre, at enhver har lige adgang til retsvæsenet.

Imidlertid er en part i en retssag, som har modtaget retshjælp, kun midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at betale deres egne sagsomkostninger. Modparten er ikke omfattet af denne midlertidige fritagelse.

Domstolen bevilger alene en part retshjælp, hvis behandlingen af sagen ellers vil skade dennes nødvendige underhold. Det påtænkte søgsmål eller forsvar må ikke være åbenbart formålsløst eller udsigtsløst, hvis der skal være mulighed for, at der bevilges retshjælp.

Ved "nødvendigt underhold" forstås de midler, som parten har brug for til at opretholde en beskedent levestandard for sig selv og eventuel familie, hvis underhold den pågældende er ansvarlig for. Nødvendigt underhold ligger i området mellem "grundlæggende" og "passende" underhold. Det ligger mellem den gennemsnitlige statistiske indkomst, som en person i indtægtsgivende beskæftigelse har, og eksistensminimummet. I internationale sager afgør de forhold, som foreligger i bopælslandet, hvad der er nødvendigt for en beskedent levestandard.

§ 64 i den østrigske retsplejelov indeholder en liste over de poster, som kan dækkes af retshjælp.

Under visse omstændigheder vil ikke-østrigske sagsøgere skulle stille en sikkerhed i overensstemmelse med retsplejelovens § 57, således at sagsøgte skal ydes en sikkerhed for sagsomkostningerne, hvis den sagsøgte kræver dette. Imidlertid fastsætter mange bilaterale aftaler en undtagelse for sådanne sikkerhedsstillelser. En undtagelse for kravet om sikkerhedsstillelse for sagsomkostninger findes også i henhold til retshjælpsreglerne (retsplejeloven § 64, stk. 1 og 2).

De bilaterale aftaler, som Østrig har indgået, er tilgængelige på ministeriet for europæiske og internationale anliggenders websted:

[Bilaterale Staatsverträge – BMEIA, Außenministerium Österreich.](#)

Sidste opdatering: 22/11/2023

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af de respektive EU-lande. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Europa-Kommissionen påtager sig ingen form for ansvar for oplysninger eller data, der optræder i nærværende dokument, eller hvortil der henvises heri. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.